

Çocuk ve Hayvan Kütüphanesi

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Hayvan Kütüphanesi

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, dişlerinin arasında boşluk olan gülümsemesi ve hep burnundan aşağı kayan yuvarlak gözlükleriyle meraklı bir çocuktur. Bir cumartesi, kütüphane kitaplarıyla dolu bez çantasını taşıyarak evinin yakınındaki küçük parka yürüdü. Mavi bir kelebek sarı spor ayakkabılarının yanından uçup alçak bir taş duvara kondu. Duvarın arkasında, Leo daha önce hiç görmediği dar bir patika fark etti.

Patika, üzerinde küçük piriñ bir tabela bulunan, üzerinde HAYVAN KÜTÜPHANESİ yazan eğri büğrü yeşil bir kapıda sona eriyordu. Leo kapıyı itip açtı ve şaşkınlıkla soluğunu tuttu. Kitaplar rafların üzerinde uyuklu kuşlar gibi usulca süzölüyor, her köşede yumuşak fenerler parlıyordu. Yeşil atkılı tumbul bir baykuş gözlüklerinin üzerinden baktı ve yuvarlak kehribar gözlerini kırptı. "Hoş geldin, hoş geldin! Ben Ollie, bekçiyim," diye öttü.

Ollie bir kanadının altında bir kitap taşıyordu ve biraz endişeli görünüyordu. "Hikâyelerimiz birbirine karışmış," dedi tüylü kolunu raflara doğru sallayarak. "Artık kimse en sevdiği maceraları bulamıyor." Leo gözlüklerini yukarı itti ve dişlerinin arasındaki boşlukla gülümsedi. "Ben bir şeyleri düzenlemeyi severim," dedi. "Çantam kitap dolu ve nereden başlayacağımı biliyorum!"

Tam o sırada, küçük beyaz bir tavşan bir rafın arkasından hoplayarak çıktı. Sarkan kulaklarından birinde mavi bir kurdele vardı ve minik çantasından havuç şeklinde yer imleri yere döküldü. "Ben Pippa!" diye cıvıladı. "Kitap taşıyabilir ve onları renklerine göre ayırabilirim!" Ollie kanatlarını usulca çırttı. "Harika," dedi, "ama önce Leo, masalların yakınında yaşayan küçük ve bilge biriyle tanışmalısın."

Kirpi Bramble, turuncu örgü yeleği ve küçük yuvarlak şapkasıyla rahat bir köşeden dışarı baktı. Minik patilerinden birinin altında rulo yapılmış bir harita tutuyordu. "Ben her rafı bilirim," dedi utangaç bir tavırla, "ama kitaplar benim için çok ağır." Leo dizlerinin üzerine çöktü ve gülümsedi. "O zaman sen bizim harita okuyucumuz olabilirsin," dedi. "Pippa ve ben kaldırma işini yaparız."

Üç arkadaş en yüksek raftan başladı; tozlu kitaplar yorgun yaşlı ağaçlar gibi eğilmişti. Pippa onları renklerine göre ayırdı, Bramble haritayı kontrol etti ve Leo her başlığı yüksek sesle okudu. Ollie bilgece başını salladı ve her şeyi küçük defterine yazdı. "Hayvan hikâyeleri en üst rafa," dedi, "macera kitapları da pencerenin yanına."

Bütün öğleden sonra çalıştılar ve kütüphane yeni bir ışıkla parlamaya başladı. Pippa bir bahçeyle ilgili bir kitap buldu ve onu sımsıkı kucakladı. Bramble geceleri bir ormanı anlatan bir hikâye buldu ve onu şapkasının altına soktu. Leo son sırayı dizdi ve harika bir fikir buldu. "Bir okuma etkinliği yapalım," dedi. "Her hayvan kendi bakış açısından bir hikâye anlatabilir!"

Ollie'nin yuvarlak kehribar gözleri gözlüklerinin ardında kocaman açıldı ve parladı. "Bir okuma etkinliği!" diye öttü. "Yıllardır böyle bir şey duymamıştım." Pippa kurdeleli kulağı sallanarak daireler çizerek hopladı. Bramble siyah burnunu seğirtti ve haritasını yeniden açtı. "Büyük pencerenin yanına minderler koyabiliriz," dedi, "rafların yanına da fenerler."

Leo küçük yeşil kartlara davetiyeler yazdı ve her hayvanın kapısının altına bir tane sıkıştırdı. "Gelin ve maceranızı paylaşın," diyordu. Ertesi sabah kütüphane cıvıldağan kuşlar, uykulu fareler ve bir böcek ailesiyle doldu. Leo çantasıyla kapının yanında durdu ve herkesi neşeli bir gülümsemeyle karşıladı. Ollie en sevdiği sandalyeyi buldu ve küçük pirinç bir zil çaldı.

İlk sırada Pippa vardı. Bir mindere oturdu ve domateslerin ağaçlar kadar uzadığı bir bahçeyi anlattı. "Bir fasulye sıridgeından kaydırarak gibi kaydım!" diye ciyakladı pembe burnunu kıpırdatarak. Hayvanlar güldü ve patilerini cırptı. Leo onun çantasından yeni bir havuç yer imi çıkardı ve herkesin görmesi için büyük hikâye kitabındaki sayfayı işaretledi.

Sırada yumuşak ama cesur bir sesle konuşan Bramble vardı. Yerden çok alçaktan görünen bir gece ormanını anlattı. "Mantarlar kulelerdi," dedi, "su birikintileri de okyanuslar." Hayvanlar daha da yaklaştı ve Ollie bile gözlerini kırpmayı unuttu. Leo gülümsedi ve dünyanın böyle küçük, parlak gözlerden ne kadar büyük görüldüğünü düşündü.

Sonra Ollie şafakta çatıların üzerinden uçmayı anlatan bir hikâye paylaştı ve küçük bir fare bir kayan kaya gibi yuvarlanan bir ekmek kırıntısını anlattı. Her hikâye farklıydı ve her biri harikaydı. Leo etraftaki bütün mutlu yüzlere baktı ve içinin ısındığını hissetti. "Herkes dünyayı kendine özgü bir biçimde görür," diye fısıldadı Pippa'ya, "ve her hikâye de bunu görmemize yardım eder."

Son hikâyeden sonra hayvanlar patilerini, kanatlarını ve yine patilerini çırpı. "Teşekkürler, Leo!" diye bağıldılar. Ollie, Leo'ya üzerinde GENÇ KÜTÜPHANECİ yazan küçük bir pirinç isimlik verdi. "Kitaplarımızı düzenledin," diye öttü, "ve hikâyelerimizi yeniden canlandırdın." Pippa, Leo'nun çantasına mavi bir kurdele bağladı ve Bramble haritasını gururlu küçük bir gülümsemeye rulo yaptı.

O günden sonra Leo her cumartesi çantasında kitaplar, kafasında hikâyelerle Hayvan Kütüphanesi'ni ziyaret etti. Raflar düzenli kaldı ama her zaman bir maceraya daha yer vardı. Ollie pirinç zili sandalyesinin yanında tuttu, bir sonraki okuma etkinliği için hazırdı. Pippa her köşeye havuç yer imleri sakladı ve Bramble yeni raflar için yeni haritalar çizdi.

Bir öğleden sonra Leo büyük pencerenin yanına oturdu ve defterini açtı. Kimse unutmasın diye her hayvanın hikâyesini tek tek yazdı. "Her canlının bir hikâyesi vardır," diye yüksek sesle okudu. "Yüksek bir hikâye, alçak bir hikâye, hızlı bir hikâye, yavaş bir hikâye." Hayvanlar başlarını salladı ve minderlerine sokuldu.

İşte yuvarlak gözlüklü ve dişlerinin arasında boşluk olan gülümsemeli meraklı bir çocuk, unutulmuş bir kütüphanenin dostluk dolu mutlu bir yer olmasına böyle yardım etti. Dikkatle dinlediğinizde, bir kuştan, bir tavşandan, hatta bir kirpiden bir hikâye duyabilirsiniz. Leo, her canlının dünyayı kendine özgü bir biçimde gördüğünü ve her hikâyenin paylaşılmaya değer olduğunu öğrendi.